

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri
tres**

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

Quid sit morbus corporis et anim[a]e capitu.v.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Liber Primus

corporis in cōmunes toti animē, et vni parti p̄prios diuidimus,
nō h̄z em̄ anima ut corp̄ partes, quaz vna sine alijs infirmet, sed cū
aīa egrotat, tota egrota est, videt tñ aliquid nō tota, s̄ sc̄d̄ prez egro-
tare, cum. s. ad vnius ſtutis opus est strenua, ad aliaꝝ virtutuz exer-
cita lenta et impedita, sed tamen etiā tūc in toto appetitu venenum
est, cui quidem fieri p̄t per alios malos mores vitioꝝ accessio. Inter
corporis et animi morbos, est etiā discriminē hoc aliud, nam q̄ medis
cū animaz est deus, cuiꝝ opatiōes et opas sunt pfecta, animē morb⁹
incurabilis est nullis. Ul̄n Sen̄. inquit, nunq̄ sera est ad bonos mo-
res, via corporis vero morbi (vt supra dictuz est) iſcīcō incurabiles
plurimi, q̄ natura q̄ corporalis medicinē magistra est dei cōparatiōe
res māca est, Medicoꝝ etiā naturaliū nōnunq̄ conat̄ inualid⁹, q̄
(Creste Hypocrate) vita breuis, ars ho lōga, experimentuꝝ fallax

Quid sit morbus corporis et anime C Ca. v.

Morbuz corporis a Labeone sic definiri recitat A. Sel. in iiii.
noct. Atticaz lib. cap. ii. q̄ sit habit⁹ cuiusq; corporis contra
naturā, vſuz eiꝝ reddēs deteriorē. Per habituz aut̄ nō corporis cultū
intelligit, sc̄d̄m quaz acceptiōē habitū militareꝝ, habitū ſcenicū, ha-
bitū religiosuz dicim⁹, sed habitū dicit qualitatē noxiaz, nature con-
trariā, crasiz corporis vitiāez, altiꝝ imbibitaz, vt neq;at ſubito dimo-
ueri, qua p̄pedituz corp⁹, animē nō est vt priꝝ obtemperās, ppter ea
vt vſuz eius reddēs deteriorē. Sc̄d̄m Plato. Virt⁹ est animi ſan-
tas, egritudo vitiū. Virt⁹ bona est cōſuetudo v̄l qualitas ex bona cō-
ſuetudie derelicta, vitiuz ho mala. Sicut cuꝝ pulsa infirmitate boſ
noꝝ ciboz vſu, frequēti maloz abſtinētia, corpus in pristinū vigorē
ſenſiz reuertitur, et eisdeꝝ q̄bus fit valitudo ſeruat, ſic animus mala-
rūz operationuz ſuga bonaz exercitio ſtutez in ſe gignit, roborat, au-
get, et cōſeruat. Relictis igiꝝ corp̄ morbis de ſpūalibus egritudi-
nibus deinceps agenduz. Neq;em vt podagre morbuꝝ incurabileꝝ
ſanem⁹, ſed vt maloz tolleratiā, qua cōtra huiꝝ vite mortalis abſin-
tiaz nulluz est efficiatius antidotuz inducamus, p̄ſens claritatis

13 j

Liber Primus

mutius assumptum est.

Cur tāta diligentia sit in curādis corpī morbis

Sed cū tot sūt corporis et animi male valitudines q̄ (CC. vi.)
medicē ac medicamentis iđigēat, cur sit vt oēs spredo aio sol'
curādis corpib⁹ ihiem⁹, et illi tñ in p̄cio sūt medici, q̄ mederi corpī
b⁹ vel sc̄nt v̄l scire p̄fitētur. Plin. natural. histōr. xxix. de medicīa sic
iñqt H̄ec p̄muz inuētores suos coelo dicauit, et hodie multis fariā ab
oracul' petiſ, ab aliq̄s ſc̄ptorib⁹ pene infiniti celebrant q̄ ea z artez aut
iuenerūt aut auxerūt, aut illustrarūt. Magi illi, quoꝝ tāta ap̄d Per
ſas et Aegyptios fuit auctoritas, cū religione et astronomia medici
nā etiā profitebātur. De Apolline p̄mo ei⁹ inuentore Naso ſcribit.
Inuentū medicina meuz eſt, opifexq; per orbē Dicor, et herbaꝝ ſub
iecta potētia nobis. His addit Orpheus, Museus, Hesiod⁹, et vt
aliq; volunt Chirō centaur⁹, qui de herbis ſcripſerūt, et medicinę ope
ram dederūt. Pythagoras etia Sami⁹, et Democritus Abderites,
medēdi rationeꝝ magno ſtudio queſierūt. Machaō et Podalirius
ob medicinę peritiā cuꝝ alijs ducibus ex Creta, ad Troianā expediti
oneꝝ vocati ſunt. Hippocrati cū pestilentia pullulare incipiēteꝝ reo
preſiſſet, decreti ſunt honores, quos Herculi decreuerat oī Grecia
Herasistr⁹ Chrisippi diſciplus, ex Aristotelis filia genit⁹, Antio
cho rege ſanato, cētuꝝ talētis donat⁹ eſt. Telle Linio cū Rhomana
vrbs peste laboraret, inspectis libris Sybillinis decē legati a Sena
tū miſſi, ex Epidauro deuꝝ Aesculapiuz in ſpecie ſpētis Rhomam
adduxerūt. Mithridates ſua etate regū maxim⁹, oēs ancessores (vt
fama ē) medēdi diligētia ſupauit. Cōmentatioꝝ ei⁹ et exemplaria
Pōpei⁹ magn⁹ in latinā lingua a Leneo liberto ſuo tranſferri iuſſit.
Claruit in ea arte Asclepiades Prusiēsis qui (vt aiūt) eloquētie tñ
magis q̄ medicādi frē auxilio nouā, exploſa veteri, medicinā inue
nit. Antonio Muſe' Cesar August⁹ q̄ fuiffet ab eo graui morbo li
berat⁹, ſtatua aereaz iuxta Aesculapiuz locari mandauit. Euax rex
Arabū medicinę et ipſe curiosissim⁹, deherbis et lapidib⁹ ad Nero